

РЕШЕНИЕ

№ 5754

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6266** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по повод на жалба подадена от М. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.7, ап.22, чрез адв.Р. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед № 23-4332-002119 от 05.05.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС), но за не повече от 18 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон, при допуснати съществени процесуални нарушения. Навеждат се доводи, че същата е немотивирана, както и че е налице противоречие между изложените мотиви и направеното административно разпореждане, тъй като не са посочени факти, обосноваващи наличието на нормативен акт, във връзка с който да е наложена ПАМ. Посочва се, че административният орган е издал ПАМ при неясни фактически констатации. Инвокират се съображения, че в недостатъчна степен е спазена установената от закона форма, изискуема съгласно нормите на чл. 172 от ЗДвП и чл. 59, ал.2 от АПК, като в нея се съдържат семпли мотиви и са посочени фактически основания на издаване на

заповедта, които не отговарят и не изпълняват изискванията на посочените две разпоредби. В хода на проведеното съдебно заседание жалбоподателят, М. С., редовно призован, се явява лично, представлява се от адв. А., преупълномощена от адв.Р., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, като наложената ПАМ бъде отменена. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответникът – младши автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в ОПП - СДВР, , редовно призован за съдебното заседание, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА с № 828049 от 04.05.2023 г. на Н. Д. К., на длъжност младши автоконтрольор, при ОПП - СДВР, с който е установено, че жалбоподателят, М. С., на същата дата около 11,40 часа, по бул. С., с посока на движение от площад С. гара към бул.М. Л., управлява лек автомобил „М. С 200“, с табели с регистрационен номер СВ 7272 МА, неотговарящи на автомобила и водачът е лишен от правоуправление със ЗППАМ-№23-4332-000557 от 30.01.2023г., отказва да бъде изпробван за наличие на упойващи вещества с техническо средство D. test 5000, с фабричен номер ARMM 0017. На водача е издаден Талон за медицинско изследване с номер 113915 за ВМА, връчен на 04.05.2023 г. в 14.10ч. на неговия адресат.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 05.05.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи, допуснат е един свидетел.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейския инспектор при ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з – 1436 от 06.12.2016 г. на

министъра на вътрешните работи, Заповед № 8121з - 1524 от 09.02.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, Заповед № 513з – 1828 от 13.03.2017 г., издадена от директора на СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП, който текст предвижда "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца." Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ - е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство - Дрегер „Д. тест 5000“. Също така не се е явил и не е дал сравнителен материал за кръвно изследване и урина.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употребата на наркотици или техните аналози, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под наркотично опиянение, както и ако откаже да бъде изследвано. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило наркотици. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т. 1, б. "б. ".

С оглед нормата на чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

Изложените в жалбата възражения са неоснователни, тъй като отказът за даване на проба за наркотици или техните аналози е приравнен на употребата на такива и за него законодателят е предвидил по - сериозни санкции. По делото липсват данни в

определения срок жалбоподателят, да се е явил в медицинско заведение, за извършването на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване наличието на наркотици в кръвта му и химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Оспорващият не е ангажирал по делото, каквито и да е доказателства, че е дал кръв и урина за медицинско изследване след като му е бил издаден талон, както и за направена проба с техническо средство, поради което наличието на това основание за прилагане на принудителната административна мярка се приема от съда за установено. Показанията на разпитания свидетел не се кредитират от съда, тъй като в АУАН е отбелязано, че водачът е бил сам в автомобила при проверката, т.е. показанията са неверни. Следователно законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставки по чл. 171, т., б. "б." от ЗДвП, на основание на която разпоредба е наложена процесната принудителната административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство за не повече от осемнадесет месеца".

С оглед горното съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 80-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.7, ап.22, чрез адв.Р. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Заповед № 23-4332-002119 от 05.05.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС), но за не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: